

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีผู้จัดประมูลรถยนต์ปฏิเสธมิให้ผู้จำหน่ายรถยนต์เข้าร่วมประมูล

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า	ผู้กล่าวหา
บริษัท ม. (ประเทศไทย) จำกัด	คู่กรณีที่ ๑
นาย ช.	คู่กรณีที่ ๒

พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๗ (๓) มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๔

ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๐ (๑๐)

คู่กรณีที่ ๑ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ประกอบธุรกิจให้บริการบริหารจัดการประมูล มีนาย ช. คู่กรณีที่ ๒ เป็นประธานกรรมการบริหารและเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุด

ผู้ร้องอ้างว่าเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ นาย ช. คู่กรณีที่ ๒ ได้สั่งการให้ระงับบัญชีสมาชิกของผู้ร้อง เนื่องจากตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้ร้องมีการเข้าระบบที่ผิดปกติวิสัยของผู้ใช้ระบบประมูลรถทั่วไป เพราะส่วนใหญ่แล้วผู้ร้องมักเข้าระบบเพื่อดูการประมูลแต่เฉพาะรถของสถาบันการเงินที่ส่งรถให้กับบริษัทคู่แข่งของคู่กรณีที่ ๑ โดยไม่เข้าร่วมสุ้ราคา และแม้ผู้ร้องจะเป็นสมาชิกเป็นเวลาปีกว่าแต่ผู้ร้องซื้อรถจากคู่กรณีที่ ๑ เพียงคันเดียว อีกทั้ง สถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของผู้ร้องยังเป็นที่อยู่เดียวกันกับบริษัทคู่แข่งของคู่กรณีที่ ๑ จึงสามารถอนุมานได้ว่าผู้ร้องและบริษัทดังกล่าวอาจมีความเกี่ยวข้องกัน และผู้ร้องอาจสมัครเข้าเป็นสมาชิกเพื่อต้องการรู้ราคาจบประมูลของคู่กรณีที่ ๑ จนเป็นเหตุให้ในวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ร้องไม่สามารถเข้าระบบเพื่อประมูลรถออนไลน์ของคู่กรณีที่ ๑ ได้ ทั้งที่ในวันดังกล่าวผู้ร้องมีคำสั่งซื้อรถจากลูกค้า ซึ่งหากผู้ร้องได้เข้าร่วมประมูล ผู้ร้องจะสามารถซื้อและขายรถได้โดยมีผลกำไรประมาณคันละ ๕๐,๐๐๐ บาท

อย่างไรก็ตาม จากการรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีผู้ประกอบการในตลาดบริหารจัดการประมูลรายใดกำหนดเงื่อนไขระงับบัญชีสมาชิกด้วยเหตุผลว่า สมาชิกเข้าดูการประมูลเพื่อต้องการทราบราคาจบประมูลโดยไม่ร่วมสุ้ราคา หรือระงับบัญชีสมาชิกเพราะสมาชิกมีความเกี่ยวข้องกับบริษัทที่มีสถานะเป็นคู่แข่งทางธุรกิจ ดังนั้น การที่คู่กรณีที่ ๑ ระงับบัญชีสมาชิกของผู้ร้องด้วยเหตุข้างต้นจึงเป็นการกระทำที่ไม่เคยมีการปฏิบัติมาก่อนที่มีใช้การดำเนินการตามธุรกิจปกติ ประกอบกับการระงับบัญชีสมาชิกเป็นนโยบายภายในบริษัทของคู่กรณีที่ ๑ การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นเงื่อนไขที่มีได้กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรและมิได้แจ้งให้คู่ค้าทราบเป็นการล่วงหน้าภายในระยะเวลาอันสมควร อีกทั้ง ไม่ว่าผู้ร้องและบริษัทคู่แข่งจะเป็นบริษัทในเครือเดียวกันหรือมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน แต่โดยปกติแล้วผู้ประกอบการธุรกิจบริหารจัดการประมูลย่อมแข่งขันกันหลายด้าน ซึ่งราคาจบประมูลถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ผู้ประกอบการบริหารจัดการประมูลแต่ละรายต้องพยายามแข่งขันกันทำราคาจบประมูลของตนให้สูงกว่าคู่แข่งเพื่อนำไปต่อรองกับสถาบันการเงิน เมื่อการประมูลต้องเป็นการขายโดยเปิดเผยแก่บุคคลทั่วไป มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ การที่ผู้ประกอบการบริหารจัดการประมูลจะสืบราคาจบประมูลของคู่แข่งเพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการแข่งขันหรือต่อรองกับสถาบันการเงินจึงถือเป็นวิธีการแข่งขันตามปกติในธุรกิจผู้บริหารจัดการประมูล การเข้าดูการประมูลออนไลน์จึงไม่ถือเป็นความลับทราบเท่าที่ไม่มีการกระทำอันฝ่าฝืนต่อกฎหมาย การที่คู่กรณีที่ ๑ ปฏิเสธที่จะทำการค้ากับผู้ร้องด้วยเหตุเพราะเชื่อว่าผู้ร้องเป็นบริษัทในเครือเดียวกันกับคู่แข่ง และเข้าดูการประมูลโดยไม่ร่วมสุ้ราคา

เพื่อต้องการทราบราคาจบประมาณ จึงมิใช่เหตุผลอันชอบธรรมที่รับฟังได้ในทางธุรกิจ การตลาด หรือ เศรษฐศาสตร์

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติกรรมของคู่กรณี ที่ ๑ เป็นการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าอันเป็นการจำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้ร้อง ในลักษณะปฏิเสธที่จะทำการค้ากับคู่ค้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามมาตรา ๕๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๑๐ (๑๐) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด ส่วนนาย ช. คู่กรณีที่ ๒ ผู้บริหารสูงสุดของคู่กรณีที่ ๑ และเป็นผู้สั่งการให้ระงับบัญชีสมาชิกของผู้ร้องจนเป็นเหตุให้คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น นาย ช. คู่กรณีที่ ๒ จึงต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย ตามมาตรา ๘๔ ประกอบมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันจึงต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิดเช่นกัน

๒๖ กันยายน ๒๕๖๗